

hurtigt kunde slaa ned paa Opgaverne. F.U. m a a t t e have mere Myndighed. Ligesaa de forskellige Udvalg. I en given Situation skulde Udvalgene kunne arbejde hurtigt. Syntes iøvrigt, vi skulde takke, fordi der var taget Initiativ til dette, saa vi maaske nu kunde handle lidt i alt dette, vi indtil nu kun havde drøftet i aarevis. - Lad D.K.N. passe Marmelade m.m., men lad os ikke glemme vor centrale Opgave.

Aagot Lading syntes, at der var nok af Kvinder at faa med i Arbejdet, saa derfor gjorde det ikke noget, om de andre Kvindeorganisationer tog Opgaver op, som D.K. før havde været ene om. - Dansk Kvindesamfund havde sin Styrke i Historien og i Kontoret. Alle kendte os, og derfor fik vi mange Sager, som ofte var rene Expeditionssager og som man maaske kunde nøjes med blot at omtale, men ikke referere nærmere i Protokollerne, - vi havde ligefrem ikke Tid dertil paa F.U.-Møderne.

Margot Petersen mente, det vilde lette Forhandlingerne, saaledes det kunde gaa hurtigere, hvis man sendte Afskrift til Fællesstyrelsens Medlemmer af de forskellige Henvendelser vi modtog - eller selv udsendte - før Møderne i Stedet for, at Formanden som nu skulde læse hver enkelt Skrivelse op. Fællesstyrelsens Medlemmer var saaledes orienteret i Forvejen - og mange Sager kunde maaske ekspederes ved, at man skriftligt gav sin Mening til Kende, naar man ikke netop var lige ved et Fællesstyrelsesmøde. Man kunde saaledes i flere Tilfælde nøjes med at drøfte Slutresultatet. - Det vilde ganske vist give et Extræarbejde til Kontoret, men hvis det kunde lette Forhandlingerne, var det jo det vigtigste. - Selvfølgelig skulde dette kun være for Sager, der kunde regnes for rene Expeditionssager og hvortil større Drøftelse ikke behøvedes. - Dog kunde Afskrifter for alle Sagers Vedkommende udsendes, hvis Fællesstyrelsen vilde finde det lettende. - Omtalte samtidig, hvor vanskeligt det var at føre Protokollerne virkelig fyldigt, naar man sad alene om dem en hel Dag og samtidig skulde sørge for andre Ting. Det var næsten umuligt for et Menneske og i alle Tilfælde kunde det sidste af Forhandlingerne aldrig refereres saa tilfredsstillende, at Formændene o.a., som ikke var med ved Møderne, kunde faa det rette ud af dem. F. Eks. i Dag, hvor man havde haft Møde fra 8.30 om Morgen (det ekstraordinære F.U.-Møde inden Fællesstyrelsesmødet) og først vilde blive færdig hen paa Aftenen. -

Alma Andersen sagde, at man for nogle Aar siden vedtog kun at referere Resultaterne af Forhandlingerne i Protokollerne. Især F.U.-Protokollerne var meget kortfattede, saaledes at Sager, som man ofte forhandlede i flere Timer om, kun var refereret med et Par Linier. Maaske skulde man gaa over til mere udførlige Referater ogsaa i F.U.-Protokollerne. Indsaa dog Vanskeligheden for den, der førte dem, da Mødet først begyndte om Aftenen og alle havde haft en lang Arbejdsdag forinden.

Ellen Wolden Ræthinge kom ogsaa ind paa Spørgsmaalet om Protokollerne. Ønskede dem mere udførlige. Tilføjede, at man ude omkring forsøgte at følge med ogsaa internationalt.

Lis Groes spurgte, om Inger Hempel mente, at de af hende fremførte Spørgsmaal ikke skulde behandles af D.K.

Inger Hempel mente, at D.K. skulde sidde som et Overopsyn for at passe, at Sagerne blev gjort.